

Księga Estery (04)

Hegaj przedstawia ducha świętego

Hegaj komornik – pewniśmy tego –
Pięknie nam przedstawia ducha świętego.
Duch na Jezusa był najpierw wylany,
Przy chrzcie w Jordanie, gdy pomazany
Został na urząd Króla wielkiego
Oraz kapłana – też Najwyższego!
Jezus spłodzony był mocą z góry
Do życia nowego – do Boskiej natury –
Jako Nowe Stworzenie, gdy zaś Jego ciało
Na śmierć ofiarniczą wydane zostało
Jako ofiara z dawna przewidziana
Za grzech praojca ludzkości – Adama.

Mat 3:16

1 Piot. 1:19,20

Duch nie pod miarę był Panu dany –
Jakże potężnie był nim zasilany
W walce przeciwko ciału swojemu
I Szatanowi, i światu całemu!
Cała potęga ducha świętego
Była wylana wówczas na Niego...
Jak niegdyś na głowę arcykapłana,
Maść cudnie pachnąca została wylana,
A z głowy spływała na przebogaty
Brzeg jego szaty.

Dz.Ap. 10:38

2 Moj.30:25

Ps. 133

Tak Duch ten spłynął z Jezusa samego
W Zielone Świąta na Kościół Jego,
Z Żydów się wówczas rekrutujący,
A potem z pogan "daleko" będących.
W ten sposób całe Chrystusa ciało,
Wpływem potężnym objęte zostało.

Dz.Ap. 2

Dz.Ap. 10

Wpływ to był moc oraz miłość mnożący
I zdrowym zmysłem Kościół darzący.
Przez ducha różne są łaski dane;
Różne posługi są przydzielane
I różne sposoby działania wszelkiego
Dla budowania zboru Pańskiego.

2 Tym. 1:7

1 Kor. 12:4-11

Duch ten zdolności daje każdemu,
Co pożytkowi służy wspólnemu.
Bowiem jednemu (niech każdy słucha)
Przez ducha jest dana mowa mądrości,
Drugiemu, przez tegoż samego ducha
Dana jest mowa umiejętności.

Innemu wiara w tym duchu jest dana,
A jeszcze innemu dar uzdrawiania.
Jednemu dar cudów przez ducha jest dany,
Drugi jest przez ducha obdarowany
Umiejętnością prorokowania,
Zaś inny duchów rozeznawania.
Innemu są różne języki dane,
Przez drugich języki są wykładane.
To jeden i ten sam duch wszystko sprawuje;
Każdego, jak zechce obdarowuje.

Choć wspomniane "dary" ducha świętego
W pierwotnym Kościele swe miejsce miały,
Nie miały trwać stale, do końca samego,
Lecz z śmiercią apostołów Jezusa ustały.
Albowiem "darów" tych udzielanie
Było jedynie przez rąk ich wkładanie.
One do czasu tylko "znakami" były,
By niewierzących uwagę zwróciły -
Umysły niepewne przekonywały,
Oraz do zboru lud przyciągały.

1 Kor. 14:22

Dary cudowne już się skończyły,
One do czasu pomocne były.
Lecz "lepsze dary" dotąd pozostały,
Które wartość lepszą mają, jak i miały,
Od darów cudownie pierwszej udzielanych,
Tych osobiście nie pielęgnowanych
I w miarę gorliwości w służbie rozwijanych.

1 Kor. 12:31

To są zdolności Bogu poświęcone -
Odtąd, nie swoje lecz Pana są one.
To są talenty przez Pana dane,

Z których szafarstwa zysk Panu dać mają.
Gdy w duchu miłości są rozwijane,
Pańskiej pochwały przyczyną się stają.

Wśród różnych darów, w myśl Pawła zdania,
Jest najkorzystniejszy dar prorokowania. przemawiania
Lecz "owoc Ducha" - jak Paweł ocenia -
Lepszy od darów jest, bez wątpienia!
Owoc serdecznej jest to miłości,
Wesela, pokoju, nieskwapliwości,
Dobrotliwości, wiary, cichości,
Dobroci oraz wstrzemięźliwości.

1 Kor. 14:1

Gal. 5:22

Słuchajmy co dalej mówi nam znane -
Paweł apostoł - naczynie wybrane:

"Choćbym też mówił ludzi językami,
Aniołów językiem byłbym też mówiący;
Brakiem miłości, gdy się serce splami,
Byłbym miedź brzęcząca, cymbał pięknie brzmiący...
Choćbym znał prorocstwo - wszystkie tajemnice,
Choćbym posiadał ludzką wiedzę wszelką,
Gdybym góry przenosił swoją wiarą wielką,
A nie miał miłości - byłbym także niczym...
Gdybym majątność dał, gdzie bieda gości,
Na żywność dla tych, gdzie chleba pragnienie;
Choćbym też ciało wydał na spalenie,
Nic nie uzyskam, gdy nie ma miłości...

1 Kor. 13

Miłość (agape) jest długo cierpliwa,
Miłość jest także wielce dobrotliwa,
A od zazdrości z dala się też trzyma,
Nie jest chępliwa i się nie nadyma.
Miłość nie czyni nic nieprzystojnego,
Nie szuka swego, choć jest ukrzywdzona,
Gniewem gwałtownym nie wybucha ona;
Miłość bez zdrady - nie myśli nic złego.
Z niesprawiedliwości radości nie czuje,
Natomiast z prawdy wielce się raduje.
Wszystko okrywa, we wszystko jest wierząca,
Wszystkiego się spodziewa, jest wszystko cierpiąca.
Miłość (agape) nigdy nie ustaje,
Choć są prorocтва - koniec przyjdzie na nie.
Nie jest jak języki, których dar snadnie
Zaniknie - lub wiedza, która z czasem padnie.
Po części bowiem tylko poznajemy,
Tak samo po części prorokujemy,
Ale gdy przyjdzie to, co doskonałe,
Zaniknie wszystko, co cząstkowe - małe.
Gdy byłem dzieckiem - jak dziecko mówiłem,
Czułem jak dziecię - jak dziecię myślałem,
Lecz kiedym dorósł, z dziecięctwem skończyłem,

Co jest dziecinne – tego zaniechałem.
W zwierciadle jakoby, w niejasność spowite
Widzenie nasze – jak w zagadce skryte.
Teraz częściowy zmysł wiedzy mi dany,
Lecz wówczas poznam, jakom jest poznany.

Wiara – nadzieja – miłość – trzy rzeczy zostają,
Ale się z miłością żadne nie zrównają!"

Gdy więc duch święty od Boga płynący,
A przez Jezusa – tak ubogaczający
Jest dla każdego, co Boga miłuje,
Czy dodać do tego ktoś coś potrzebuje?
Czy wpływ ten nie jest wystarczający
Do zdobycia przez nas piękna duchowego,
Którego tak pragnie usiłujący,
By pójść przed Pana mógł – Króla Wielkiego?

Gdy wpływ ten poważnie jest oceniany
I celem jest modlitw wciąż zasyłanych
Do Boga samego –
Pewniśmy tego,
Że wszystko, co trzeba będzie przydane...
Jak przez Hegaja, sługę królewskiego,
Esterze przydane było czasu tego,
Gdy jej przed króla przyjść było dane.

Łuk. 11:13

To wzięła, co od Hegaja dostała –
Rozumną skromność przeto okazała...
Esterą młoda, jak wiemy była –
Około piętnastu lat wówczas liczyła.

I ci, co Nowym Stworzeniem się stają,
W pracy dla Pana nigdy nie ustają –
Nie są leniwi, lecz duchem pałają!

Rzym. 12:11

Gdy Żydom straszna klęska groziła,
Esterą bardzo przejęta tym była.
Ogromną miłość do Żydów miała –
Dla dobra ich życie poświęcić umiała.

Na piękną zaletę ten czyn wskazuje –
Tak miłość braterska się pokazuje.
I Kościół, przykładem Pana zachęcony,
Co życie swe ziemskie za Kościół utracił –
W chrzcie jednym z Panem będąc zanurzony –
On także kładzie swe życie za braci.

1 Jan 3:16

Rzym. 6:3,4

Esterą przezorność i takt wykazała,
Gdy w końcu przed króla wezwana została;
By jak najlepsze wyrzucić wrażenie
Przywdziała na siebie królewskie odzienie,

5:1

Wiedząc, że idzie do króla nie proszona,
Że życie naraża za braci ona...

Gdy się Estera przed królem stawiała,
Żądanej łaski wnet dostąpiła;
Dotknąwszy szeptu wyciągniętego,
Nie zaraz wyjawiała myśli serca swego.
Dwa razy na ucztę króla zapraszała,
By przybył z Hamanem, albowiem chciała,
By do tej sprawy, król nieświadomy,
Był odpowiednio usposobiony.
Przezorna bardzo Estera była,
Czym wielce dla sprawy się przyczyniła.

Hebr. 4:16

5:8

Pan uczniów pouczał, w stosownej chwili,
Aby jak węże roztropni byli;
By jak gołębnice byli szczerzy,
Gdy z ludźmi stykać się będą złymi.

Mat. 10:16

Estera wiarą się odznaczała
W Boga żywego,
Bo gdy wejść miała
Do króla groźnego,
Dla Żydów trzydniowy post zarządziła
I sama się w poście przed Bogiem korzyła,
By sprawą pomyślnie tą pokierował
I lud żydowski strwożony ratował.

Estera zapewne to rozumiała,
Dlaczego godności tej dostąpiła -
Że to opatrność nią kierowała,
By braci przed wrogim Hamanem broniła.

Estera pięknnością się odznaczała -
Rzadki to talent, bez wątpliwości -
I swą urodą zakasowała
Wszystkie panienki w konkursie piękności.

I moralnością się odznaczyła,
Wszak w dziewic konkursie uczestniczyła.
I Kościół w dziewiczej trwa wciąż czystości
I dochowuje słowa wierności
Oblubieńcowi - Panu swojemu -
Jeśli jest wierny, to tylko Jemu!

Nie, jak wszetecznic (kościółów) matrona,
"Babilon wielki" razem z córkami,
Wobec jej Pana sprzeniewierzona,
Kiedy zdradziecko, całymi wiekami
Z królami ziemi w jedności trwała
I z nimi nierząd wciąż uprawiała.
Wstydu nie miała -

Obj. 17:1-6

Winem wszeteczeństwa ich upijała.
Na czole piętnem jest naznaczona;
Na siedmiu pagórkach centrum swe ma ona.

A gród na siedmiu wzgórkach zbudowany,
To Rzym papieski, z dawna rozpoznany!

Estera widząc, że ma powody
Zrobić użytek ze swej urody,
Bo pilna potrzeba ku temu nastała,
Niezwyczajnym swym pięknem łaskę zjednała,
Dla braci swoich u króla wielkiego...

Przykładem jest zatem do dnia dzisiejszego
Dla wszystkich, którzy talenty mają
Od Pana dane i nimi szafują.

1 Kor. 4:1,2

1 Piot. 4:10

Czy je na drugich dobro obracają,
Czy się tą myślą w życiu kierują,
By jakiegokolwiek dary otrzymane,
Z procentem były Panu oddane?
Gdy panny przystąpiły do konkursu tego,
Nie lada nadzieję w sercu posiadały,
Wszak zostać królową - małżonką chciały
Aswerusa - Kserksesa, króla potężnego!
Estera także nadzieję tę miała,
Gdy się pod pieczę Hegaja dostała.
Lecz zaszczyt końcowy poprzedzić miało
Przygotowanie, co dość długo trwało.

Mat. 25:14-30

Dwunasto-miesięczny okres przeznaczony
Został dla pańienek tam zgromadzonych,
By swą urodę pielęgnowały -

Co było potrzebne - wszystko otrzymały.
Esterą od Hegaja wszystko dostała;
Sześć pierwszych miesięcy się nacierała
Olejkiem wonnym z mirry wyborowym,
A sześć miesięcy balsamicznymi
Wonnościami, jak też kobiecymi
Kosmetykami. Dopiero po owym
Okresie do króla wejść prawo miała...

Wysoce symboliczna rzecz ta jest cała.
Okres przygotowawczy - jakże wspaniały -
To wierzącego jest żywot cały!
W tym to okresie życia całego,
Pod cennym wpływem ducha świętego,
Zanim dostąpi on stanu nieba,
Od światowego ducha stronić mu trzeba
I mnożyć wysiłki, na ile sił stanie,
By sobie zasłużyć na z Panem spotkanie.

Pan za swą miłą dał siebie samego,
By ją poświęcił do stanu przyszłego,
Obmywszy pierwaj przez wodę słowa,
By na spotkanie z Nim była gotowa...

Efez. 5:25-27

Pan sobie życzy, by Jego miła,
Bez zmaży, bez zmarszczki najmniejszej była,
Lub czegoś takiego - by się starała,
Aby święta, nieskalana stała się cała.
Podobnie jak Aswerus, co dał polecenie
Dla sługi Hegaja zaufanego,
Aby niewiasty na jego życzenie
Dostały olejki rodzaju różnego.
Wszak w szarym życiu ich one nie miały,
A z jego łaski wszystko otrzymały.

Lecz życie chrześcijanina, choć błogosławione;
Od przykrych doświadczeń nie jest uchronione.
On ich potrzebuje przez żywot cały,
Jak Pan potrzebował, choć był doskonały.
W cierpieniach zesłanych z woli Ojca swego -
Pan się posłuszeństwa nauczył cennego,
W warunkach trudnych, wśród grzesznej ludzkości,
Różnych od tych w niebie, jakie miał w przeszłości.

Żyd. 5:8

Jan 1:1-3

Bóg wszystkich w cierpieniach rad doskonalili -
Czy to są duzi, czy też są mali...
Skoro się Estera mirrą nacierała,
To i z tego lekcja wynika niemała...
Wszak mirra "gorzkość" - cierpienie znaczy -
Tak konkordancja to słowo tłumaczy.

Rut 1:20

Balsamy i inne środki kosmetyczne,

Przez sługę Hegaja pannom udzielone,
Są to objawy Ducha rozliczne,
Co są jedynie dla tych przeznaczone,
Którzy na służbę są poświęceni
Bogu samemu. Ci obdarzeni
Są górną mądrością i znajomością,
Jak i praktyczną umiejętnością
Postępowania,
Radą, możliwością jej wykonania
I wszystkim, co służy do życia świętego,
Nabytym pod wpływem Słowa Bożego.

Panny lusterka też posiadały;
Z pewnością często w nie spoglądały,
Bo dobre lustro nie oszukuje,
Tak piękno, jak braki lic ukazuje.
Takim zwierciadłem jest Słowo Boże,
Co wszystko prawdziwie ukazać może.

To nie błahostka jest - bez wątpienia;
Słuchajmy Jakuba słów pouczenia:

"(Oh, bracia, posłuch mym słowom dajcie!)
Słowo wprowadzać w czyn się starajcie;
Nie bądźcie li tylko słuchającymi
I samych siebie oszukującymi.

Jak. 1:22-25

Gdy powierzchownie ktoś sprawę traktuje
I tylko Słowu się przysłuchuje,
A do czynienia nie jest sposobny,

To do człowieka jest tego podobny,
Który się w lustrze przygląda swemu
Obliczu, wiernie w nim odbitemu.
Przyjrzał się sobie, odszedł od niego
I zaraz zapomniał wyglądu swego.
Ale kto wejrzał (w serca szczerości)
W on doskonały zakon wolności
I nie zapomina nauki jego,
Lecz wykonawcą jest prawa tego,
Ten wielce będzie błogosławiony
W uczynku swoim (z serca czynionym)".

Wielki przyświeca cel dziełu temu,
Przez Ojca przed wieki przewidzianemu;
Że hojnie obdziela błogosławieństwami
Tych, którzy w Chrystusie są powołani.
On im przez ducha udziela owe
Dary niebieskie – zdolności duchowe,
By święci byli i w nienaganności,
Trwali przed Jego obliczem w miłości.

Efez. 1:3,4

Dodał: Andrzej